

РЕШЕНИЕ

№ 6759

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на
двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря **ВАЛЕНТИНА ВЛ. МИЛОВАНОВА**
като разгледа докладваното от Виктория М. Станиславова Гражданско дело
№ 20231110163517 по описа за 2023 година

**Производството е по реда на ГПК, част II "Общ исков процес", дял I "Производство
пред първата инстанция".**

Образувано е по **искова молба вх. № 332061/20.11.2023 г. на Ю. В. Д., ЕГН *******,
срещу **„.....ЕАД, ЕИК .....**, с която е предявен отрицателен установителен **иск с правно
основание чл. 439 ГПК** за признаване за установено в отношенията между страните, че не
подлежат на принудително изпълнение поради погасяването им по давност вземанията по
изпълнителен лист от 07.11.2013 г. по гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав, издаден в
полза на „..... ЕАД, за следните суми: **1 194,14 лева** – главница за ползване на топлинна енергия
за периода м.05.2008 г. – м.04.2011 г., **233,27 лева** – лихва за забава за периода от 01.07.2008 г. –
20. 04.2012 г., и сумата от **78,55 лева** – разноски по делото, във връзка с чието принудително
събиране е образувано изпълнително дело № 20157860400959 по описа на ЧСИ .....

В исковата молба се излагат фактически твърдения, че на 10.08.2015 г. е било образувано
изпълнително дело /ИД/ № 20157860400959 по описа на ЧСИ ..... на основание изпълнителен
лист от 07.11.2013 г., издаден по гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав, срещу Ю. В.
Д., в полза на „..... ЕАД. Ищецът твърди, че при справка на 17.11.2023 г. в кантората на ЧСИ
..... е установил, че последните валидни изпълнителни действия по горепосоченото ИД са
били извършени на 01.05.2018 г. и се изразяват в налагане на заповед за вземания на длъжника по
банкови сметки и върху трудовото му възнаграждение. Поддържа, че след извършване на
посочените изпълнителни действия, в период от 2 години вискателят не е поискал извършването
на други, поради което ИД се е перемирало на 01.05.2020 г. Твърди, че в периода 01.05.2018 г. –
01.05.2023 г., евентуално в периода 01.05.2018 г. – 01.07.2023 г. с оглед спирането на давностните
срокове за период от 2 месеца през 2020 г. във връзка с противоепидемичните мерки в страната, по
ИД не са били предприемани изпълнителни действия, годни да прекъснат погасителната давност,
поради което вземанията по издадения изпълнителен лист са погасени поради изтичане на 5-
годишна погасителна давност. Моли за уважаване на иска и присъждане на сторените разноски.

В отговор на исковата молба, депозиран в срока по чл. 131 ГПК, ответникът възразява
срещу допустимостта на предявения иск, а в условията на евентуалност – срещу неговата
основателност. Твърди, че искът е недопустим поради липса на предпоставките по чл. 439, ал. 2
ГПК и поради липса на правен интерес от инципиране на процеса, доколкото в исковата молба се
съдържа твърдение за настъпване на перемпция по ИД. Поддържа, че приложимият давностен
срок е 5 годишен, както и че през него по ИД са предприемани регулярно действия по
принудително изпълнение, годни да прекъснат давността. Моли за отхвърляне на предявения иск и
за присъждане на направените разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, I Гражданско отделение, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно изискванията на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

По настоящото дело е приложено за послужване ч. гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав.

Видно от материалите по ч. гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав, то е образувано по повод **заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 30.07.2012 г.**, подадено от „..... ЕАД срещу Ю. В. Д. и ..... Д.а, за вземания, претендирани от длъжниците при условията на разделност.

На 31.07.2012 г. е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, с която длъжниците Ю. В. Д. и ..... Д.а са осъдени да заплатят на заявителя „..... ЕАД **при условията на разделност** по ½ от следните суми: 1./ **2 388,27 лева** – главница за доставена топлинна енергия през периода м.05.2008 г. – м.04.2011 г., ведно със законна лихва за забава за периода от 30.07.2012 г. до изплащане на вземането, 2./ **466,54 лева** – мораторна лихва за периода от 01.07.2008 г. до 20.04.2012 г., и **157,10 лева** – разноски по делото.

В срока по чл. 414, ал. 2 ГПК са депозирани възражения от длъжниците в заповедното производство, вследствие на което се е развило исково производство по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК.

От приложения в заповедното производство краен съдебен акт от развитото се исково производство се установява, че с **окончателно решение от 22.05.2013 г.** по гр. д. № 49345/2012 г. на СРС, 27 състав, постановено по реда на чл. 239 ГПК /неприсъствено решение/, е признато за установено, че Ю. В. Д. дължи на „..... ЕАД следните суми: **1 194,14 лева** – главница за ползване на топлинна енергия за периода м.05.2008 г. – м.04.2011 г., **233,27 лева** – лихва за забава за периода от 01.07.2008 г. – 20. 04.2012 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав.

Видно от отбелязване върху заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав, в полза на „..... ЕАД е издаден **изпълнителен лист срещу двамата длъжници за сумите от по 1 194,14 лева, 233,27 лева и 78,55 лева**, получен от заявителя на 07.11.2013 г.

По делото е изискано и представено копие от **изпълнително дело № 20157860400959 по описа на ЧСИ ....., с рег. № 786 на КЧСИ**. От материалите по него съдът установи следните обстоятелства:

Въз основа на **изпълнителен лист от 07.11.2013 г.**, издаден по ч. гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав, с **молба от 10.08.2015 г.** „..... ЕАД е поискала образуването на изпълнително производство срещу Ю. В. Д. и ..... Д.а пред ЧСИ ....., с рег. № 786 на КЧСИ. С молбата е възложено на ЧСИ, на основание чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ, извършването на служебни действия по проучване на имущественото състояние на длъжника, вкл. извършване на всякакви справки, снабдяване с книжа, както и определяне на начина на изпълнението.

От приложения към молбата за образуване на ИД **изпълнителен лист от 07.11.2013 г.** се установява, че той е издаден в полза на „..... ЕАД и с него лицето Ю. В. Д. се осъжда да заплати на посоченото дружество следните суми: 1./ **1 194,14 лева** – главница за ползване на топлинна енергия за периода м.05.2008 г. – м.04.2011 г., 2./ **233,27 лева** – лихва за забава за периода от 01.07.2008 г. – 20. 04.2012 г., и 3./ **78,55 лева** – разноски по делото.

До длъжника Ю. В. Д. е била изпратена **покана за доброволно изпълнение изх. № 11343/22.08.2015 г.**, връчена на длъжника чрез залепване на уведомление.

С постановление на ЧСИ /без посочена дата на постановяване, находящо се на гърба на л. 20 от ИД/ по изпълнителното дело е бил насрочен опис на движимите вещи на длъжника за дата 21.08.2017 г., за който на Ю. В. Д. е била изпратена призовка за принудително изпълнение изх. № 15188/17.07.2017 г., връчена на адресата чрез залепване на уведомление.

С постановление на ЧСИ /без посочена дата на постановяване, находящо се на л. 29 от ИД/ съдебният изпълнител е разпоредил налагане на запор върху вземанията на длъжника Ю. В. Д. по банковите сметки, установени от справка в БНБ от 27.01.2018 г. /с оглед липсата на данни за конкретната дата на налагане на запора и съобразявайки запорните съобщения по ИД съдът приема, че най-късната на постановлението на съдебния изпълнител е **01.05.2018 г.** – съответстваща на датата на изпращане на запорните съобщения/.

На **01.05.2018 г.** съдебният изпълнител е изпратил **запорно съобщение до „.....“ АД, получено на 02.05.2018 г.**

На **01.05.2018 г.** съдебният изпълнител е изпратил **запорно съобщение до „Юробанк България“ АД, получено на 02.05.2018 г.**

С писмо вх. № 7248/14.05.2018 г. „..... АД е уведомила ЧСИ, че към датата на налагане на запора – 02.05.2018 г., има открита банкова сметка при посочената банка, върху която има

наложени предходни запори, и по която липсват авоари.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

В предмета на делото е включен отрицателен установителен иск за установяване в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответното дружество процесните суми, за които е издаден изпълнителен лист от 07.11.2013 г. по ч. гр. д. № 16415/2012 по описа на СРС, 91 състав, в полза на „..... ЕАД срещу ищеца Ю. В. Д., **поради погасяването им по давност.**

По доводите за недопустимост на иска, релевиран в писмения отговор, съдът намира същите за неоснователни, респ. съдът счита предявения иск за допустим, доколкото той се основава на факти, които се твърди да са настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издаден процесният изпълнителен лист, при данни, че по повод на издадения в полза на „..... ЕАД изпълнителен лист е образувано и висящо изпълнително производство по изпълнително дело /ИД/ № 20157860400959 по описа на ЧСИ ..... Развитите в писмения отговор на исковата молба доводи за недопустимост на иска в контекста на наведените от ищеца твърдения за перемиране на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, съпроводени с оспорване основателността на иска от ответната страна, налагат произнасянето на съда по същество на правния спор.

По основателността на предявения иск:

В съответствие с императивните изисквания на процесуалния закон, на изследване в настоящия процес подлежат само онези факти, които са настъпили **след постановяване на влезлите в сила Решение от 22.05.2013 г. по гр. д. № 49345/2012 г. на СРС, 27 състав, и заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав, въз основа на която е издаден изпълнителен лист, по силата на който е образувано изпълнително производство – т. е. след 22.05.2013 г.**

Нормата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД регламентира, че ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. В разглеждания случай издадената заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав, е стабилизирана вследствие на развил се по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК исково производство, поради което приложима по делото е петгодишната погасителна давност, която е започнала да тече считано от влизането в сила на Решение от 22.05.2013 г. по гр. д. № 49345/2012 г. на СРС, 27 състав – **от 22.05.2013 г.**

Съдът, като съобрази изявленията на ищеца в сезиращата го искова молба приема, че същият не оспорва факта, че в периода 10.08.2015 г. /дата на образуване на ИД/ – 01.05.2018 г. /дата на налагане на заповед върху вземания на ищеца по банкови сметки/ по ИД са извършвани валидни изпълнителни действия, които са възпрепятствали изтичането на приложимата петгодишна погасителна давност. Това обстоятелство се установява и при задълбочен анализ на събраните по делото писмени доказателства, съдържащи се в приложеното ИД, и посочени по-горе.

С оглед конкретно наведените фактически твърдения в исковата молба спорен между страните е въпросът извършвани ли са в периода 02.05.2018 г. – 20.11.2023 г. /датата на подаване на ИМ/ валидни изпълнителни действия, годни да прекъснат петгодишната погасителна давност досежно процесните вземания.

Съгласно предвиденото в чл. 116, б. "в" ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането. Съгласно задължителните за съдилищата разяснения, дадени в т. 10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ОСГТК, ВКС, прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ /независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя или е било предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане, съгласно чл. 18 ЗЧСИ/, като примерно и неизчерпателно са изброени изпълнителните действия, прекъсващи давността. Вискателят има задължение със свои действия да поддържа висящността на изпълнителния процес, извършвайки изпълнителни действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ, включително и като иска повторение на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности. При изпълнителния процес давността се прекъсва многократно – с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. В изпълнителния процес давността не спира, именно защото кредиторът може да избере дали да действа /да иска нови изпълнителни способности, защото все още не е удовлетворен/, или да не действа /да не иска нови изпълнителни способности/. Когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на 2 години, изпълнителното производство се прекратява, на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, по силата на закона, без

значение дали и кога съдебният изпълнител ще постанови акт за неговото прекратяване, тъй като актът има единствено декларативен, но не и конститутивен характер. Поради това новата давност започва да тече не от датата на постановлението за прекратяване на изпълнителното производство, а от датата на предприемането от страна на вискателя на последното по време валидно изпълнително действие.

С Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ОСГТК, ВКС, е обявено за изгубило сила Постановление № 3/1980 г. на Пленума на Върховния съд (ППВС). Според даденото с ППВС № 3/1980 г. тълкуване образуването на изпълнителното производство прекъсва давността, а докато трае изпълнителното производство давност не тече. С т. 10 от цитираното ТР е дадено противоположно разрешение, като е прието, че в изпълнителното производство давността се прекъсва с всяко едно действие по принудително изпълнение, като от момента на същото започва да тече нова давност, но давността не спира. С Решение № 170/17.09.2018 г. по гр. дело № 2382/2017 г. по описа на ВКС, IV ГО, Решение № 51/21.02.2019 г. по гр. дело № 2917/2018 г. по описа на ВКС, IV ГО, и др., е прието, че прилагането на даденото с посоченото ТР тълкуване за период преди постановяването му би имало за последица погасяване по давност на дадени вземания, които са били предмет на изпълнителни производства, но по тях не са предприемани действия за период по-голям от този срок. С оглед на това давността ще се счита изтекла със задна дата преди момента на постановяване на ТР, но въз основа на даденото с него тълкуване, което би довело и до несъобразяване на действащото към този момент ППВС. Поради това даденото с отмененото ППВС и ТР тълкуване на правната норма следва да намери приложение и след отмяната на ППВС, когато спорът се отнася до последиците от нормата, които са били реализирани за период преди отмяната на тълкувателния акт, като новото ТР ще се прилага от този момент за в бъдеще. С оглед на това, извършената с т. 10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК, ВКС, отмяна на ППВС № 3/18.11.1980 г. поражда действие от датата на обявяването на ТР, като даденото с т. 10 разрешение се прилага от тази дата и то само по отношение на висящите към този момент изпълнителни производства, но не и за тези, които са приключили преди това. Настоящият състав споделя практиката на ВКС, обективизирана в горепосочените съдебни решения.

В контекста на гореизложеното съдът приема, че процесните вземания **са погасени по давност** поради следното:

Както се посочи по-горе, въз основа на процесния изпълнителен лист от 07.11.2013 г. и за принудително събиране на вземанията по него е образувано ИД № 20157860400959 по описа на ЧСИ .....

След извършен съвкупен анализ на доказателствата по делото съдът установи, че в рамките на ИД № 20157860400959 по описа на ЧСИ ..... след извършеното на 01.05.2018 г. изпълнително действие, което безспорно е годно да препятства изтичането на петгодишната погасителна давност, а именно налагането на заповед върху вземанията на длъжника по банкови сметки, не са били извършвани каквито и да е други изпълнителни действия било по искане на вискателя „..... ЕАД, било служебно от съдебния изпълнител по силата на изричното му възлагане по реда на чл. 18 ЗЧСИ. С оглед на това, съдът намира, че след тази дата /01.05.2018 г./ и в период от 2 години след нея – по ИД липсват изпълнителни действия, предприети от ЧСИ ..... по искане на вискателя или служебно извършени от него по силата на изричното възлагане по чл. 18 ЗЧСИ, поради което и на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК изпълнителното производство по ИД № 20157860400959 се е перемирало след изтичане на законоустановения двугодишен срок, т. е. то е прекратено по силата на закона, без значение, че съдебният изпълнител не е постановил акт за неговото прекратяване, тъй като актът на ЧСИ за прекратяване има само декларативен, но не и конститутивен характер. С оглед задължителните разяснения, дадени с ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ОСГТК, ВКС, новата петгодишна давност за вземанията по процесния изпълнителен лист е започнала да тече от датата на предприемането от страна на вискателя на последното по време валидно изпълнително действие – т. е. от 01.05.2018 г. При преценка изтичането на последната следва да бъде съобразено последвалото спиране на теченето на давността поради обявеното извънредно положение в Република България със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (ДВ, бр. 28/28.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г.). Съгласно чл. 3, т. 2 от посочения закон, считано от 13.03.2020 г. до отмяната на извънредното положение, спират да текат давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждаат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по НК и ЗАНН. Съгласно § 13 от ПЗР на Закона за здравето (обн. в ДВ, бр. 44 от 13.05.2020 г.) сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в Държавен вестник. Ето защо, давностният срок в периода от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. е спрял да тече и продължил да тече, считано от 21.05.2020 г. Продължителността на този период на спиране на основание ЗМДВИП е 2 месеца и 8 дни. Доколкото в периода от 01.05.2018 г. до 20.11.2023 г. е

изтекъл период от време повече от 5 години /вкл. при съобразяване периода на извънредно положение/, то вземанията, установени с изпълнителен лист от 07.11.2013 г. по ч. гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав, са погасени по давност, което обосновава извод за основателност на предявения установителен иск по чл. 439 ГПК.

По разноските

При този изход на спора право на разноски има ищецът. В случая той претендира разноски за платена държавна такса в размер на 60,23 лева и за платен адвокатски хонорар в размер на 450,00 лева, за извършването на които представя писмени доказателства, поради което искания са основателни и следва да се уважат.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 29 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 439, ал. 1 ГПК, че Ю. В. Д., ЕГН *****, гр. София, ж. к. „.....“, **не дължи** на „.....“ ЕАД, ЕИК ..... с адрес: гр. ...., сумите по изпълнителен лист от 07.11.2013 г. по гр. д. № 16415/2012 г. по описа на СРС, 91 състав, както следва: **1 194,14 лева** – главница за ползване на топлинна енергия за периода м.05.2008 г. – м.04.2011 г., **233,27 лева** – лихва за забава за периода от 01.07.2008 г. – 20. 04.2012 г., и **78,55 лева** – разноски по делото, във връзка с чието принудително събиране е било образувано ИД № 20157860400959 по описа на ЧСИ ..... **поради изтекла погасителна давност**.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, „.....“ ЕАД, ЕИК ..... с адрес: гр. ...., да заплати на Ю. В. Д., ЕГН *****, гр. София, ж. к. „.....“, сумата в размер на **60,23 лева** – платена държавна такса в производството по гр. д. № 63517/2023 г. на СРС, 29 състав, и сумата в размер на **450,00 лева** – платен адвокатски хонорар в производството по гр. д. № 63517/2023 г. на СРС, 29 състав

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____